

Η διοικητική αναδιάρθρωση που χρειάζεται η χώρα

* Οι σύγχρονες ανάγκες απαιτούν πρωταρχικά τη μείωση των ισχυόντων επτά (7!) επιπέδων διάρθρωσης της διοίκησης της χώρας σε τρία

Ι. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ

Η επικείμενη συζήτηση του εκλογικού νόμου εκτιμώ ότι αποτελεί ευκαιρία ή/και αφορμή για να τεθεί επί τάπητος και ο εξορθολογισμός της περιφερειακής και διοικητικής διαίρεσης - διάρθρωσης και οργάνωσης της χώρας.

Αυτός ο εξορθολογισμός, ο οποίος απαιτεί μεσοπρόθεσμο σχεδιασμό και θα βοηθήσει σημαντικά στην εφαρμογή ενός σύγχρονου εκλογικού συστήματος, συνιστά (προ)απαιτούμενο του πραγματικού εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας.

Για να απαλλαγεί η χώρα και η κοινωνία από αγκυλώσεις και βαρίδια που δεν της επιτρέπουν να προοδεύσει με τους αναγκαίους και πολύ πιο γρήγορους ρυθμούς ώστε να πετύχει την πραγματική πολύπλευρη και πολυεπίπεδη σύγκλιση της προς τους μέσους όρους της ΕΕ πρέπει, πέραν αρκετών άλλων, να εξορθολογισθεί η περιφερειακή και διοικητική διαίρεση και οργάνωσή της.

Προς τούτο καλούνται τα μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας, υπερβαίνοντας (μικρο)κομματικές σκοπιμότητες ή/και «τοπικιστικό πατριωτισμό», να τολμήσουν αυτή την τομή στη διοικητική αναδιάρθρωση της χώρας.

Οι σύγχρονες ανάγκες, οικονομικές (π.χ., υψηλός ρυθμός ανάπτυξης του ΑΕΠ), κοινωνικές (π.χ., εξυπηρέτηση του πολίτη με τη χαμηλότερη δυνατόν γραφειοκρατία) και (δικαιο)πολιτικές (π.χ., σαφείς και μη χρονοβόρες διαδικασίες λήψης αποφάσεων), απαιτούν πρωταρχικά τη μείωση των ισχυόντων επτά (7!) επιπέδων διάρθρωσης της διοίκησης της χώρας σε **τρία (3)**, ήτοι:

I. Το επίπεδο της τοπικής αυτοδιοίκησης α' βαθμού (δήμος).

II. Το επίπεδο της περιφερειακής αυτοδιοίκησης β' βαθμού (περιφέρεια). (Δύο επίπεδα αποκέντρωσης και αυτοδιοίκησης προβλέπει και το νέο αναθεωρημένο Σύνταγμα.)

III. Το επίπεδο της κεντρικής διοίκησης (κεντρική κυβέρνηση).

Αυτό συνεπάγεται:

α) Την **κατάργηση** των άλλων πλεοναζόντων επιπέδων, δηλαδή:

* της επαρχίας με τα 19 επαρχεία,

* της τοπικής αυτοδιοίκησης β' βαθμού με τις 54 νομαρχίες,

* των τριών διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων,

* των διανομαρχιακών υπηρεσιών των υπουργείων στους νομούς.

Η κατάργηση αυτών των τεσσάρων (4) πλεοναζόντων επιπέδων της διοίκησης θα συμβάλει και στην ελάττωση της γραφειοκρατίας και στην εξοικονόμηση σημαντικών οικονομικών πόρων.

Ιδιαιτέρως η κατάργηση των νομαρχιών ως διοικητικής μονάδας, με τη μεταφορά των όποιων απαραίτητων αρμοδιοτήτων τους στους δήμους και στις περιφέρειες, ανάλογα με τον βαθμό εμπέλειάς τους, κρίνεται προτιμότερη από τυχόν συνένωση νομών, διότι η συνένωση δεν θα μειώσει αρκούντως ούτε τις δαπάνες ούτε τη γραφειοκρατία, ενώ αντίθετα θα προκαλέσει έντονες και ίσως διαρκείς κοινωνικές αναταραχές με οικονομικές συνέπειες.

β) Τον απαιτούμενο περιορισμό:

* Των σημερινών δήμων (και κοινοτήτων) από **1.033** σε **400** το πολύ βιώσιμους δήμους, εφοδιασμένους επομένως με ικανό αριθμό ειδικευμένων στελεχών, με επαρκείς οικονομικούς πόρους και με σαφείς νόμους και διατάξεις.

Μια πολιτεία θεωρείται καλά οργανωμένη όταν τα προβλήματα του πολίτη λύνονται στο επίπεδο του δήμου και δεν χρειάζεται αυτός να προστρέχει και στις παραπάνω βαθμίδες της διοίκησης.

* Των περιφερειών από **13** σε **4** «μεγάλες» περιφέρειες (Βόρειας Ελλάδας, Δυτικής Ελλάδας, Κεντρικής Ελλάδας και Περιφέρεια Νήσων), ώστε αυτές να μπορούν να λειτουργούν **πολιτικά** (δυνατότητα λήψης αποφάσεων), **διοικητικά** (αυτοδύναμη άσκηση διοίκησης), **οικονομικά** (αυτοδυναμία ως προς την ύπαρξη και διαχείριση των οικονομικών πόρων) και **τεχνικά** (αυτοδύναμη τεχνική υποστήριξη) και να είναι σε θέση να συναγωνίζονται τις σχετικά ισχυρές περιφέρειες στο πλαίσιο της ΕΕ (π.χ., τα 16 κρατίδια της Γερμανίας των 82 εκατομμυρίων κατοίκων ή τις 11 περιφέρειες του Ηνωμένου Βασιλείου των 57 εκατομμυρίων κατοίκων).

* Των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου από **49** σε **15** ώστε αυτό, ως επιτελικό όργανο πλέον, να διαλέγεται ουσιαστικά, να γίνει πιο αποτελεσματικό και να «αντέχει στη σύγκριση», π.χ. με το 23μελές Υπουργικό Συμβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου ή το 20μελές της Ομοσπονδιακής Γερμανίας.

γ) Την εξοικονόμηση:

* Του ειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού, το οποίο τώρα σπαταλάται στα πολλά επίπεδα της διοίκησης, χωρίς την απαιτούμενη αποτελεσματικότητα, ενώ με τη μείωση των επιπέδων διοίκησης αυτό θα μπορεί να στελεχώσει με σχετική επάρκεια τους λιγότερους δήμους και περιφέρειες.

* Οικονομικών πόρων, αφού **θα πάψουν** να πληρώνονται 633 δήμαρχοι, τουλάχιστον άλλοι τόσοι αντιδήμαρχοι, 633 πρόεδροι δημοτικών συμβουλίων, περίπου 500 πρόεδροι αναπτυξιακών εταιρειών, άλλοι τόσοι πρόεδροι ΔΕΥΑ, 19 έπαρχοι, 54 νομάρχες με ισάριθμους αντινομάρχες και προέδρους νομαρχιακών συμβουλίων, 3 υπερνομάρχες, 54 τεχνικές υπηρεσίες δήμων και κοινοτήτων, 54 περιφερειακοί διευθυντές, 9 γενικοί γραμματείς περιφερειών και 34 υπουργεία και υφυπουργεία· θα εκλείψουν οι αποζημιώσεις των δημοτικών και νομαρχιακών συμβούλων, των νομικών και ειδικών συμβούλων των δήμων και νομαρχιών (που θα καταργηθούν), καθώς και οι δαπάνες για τις στεγαστικές ανάγκες, τις επιπλώσεις και τους άλλους εξοπλισμούς, τις πάγιες και λειτουργικές ανάγκες όλων των χώρων όπου στεγάζονται οι καταργούμενες υπηρεσίες, μαζί βέβαια και τα κρατικά αυτοκίνητα.

Με τους εξοικονομούμενους πόρους μπορούν και πρέπει να καλυφθούν άλλες ανάγκες, όπως υγείας, παιδείας και συντάξεων.

Αν τώρα στον εξορθολογισμό της διοίκησης συμπεριλάβουμε και τη μείωση του αριθμού των βουλευτών από τους 300 στους 200, κάτι που προβλέπει και το Σύνταγμα (παλαιό και νέο), άρα ένας βουλευτής ανά περίπου 50.000-55.000 κατοίκους, τότε με τη νέα διοικητική διάρθρωση της χώρας και οι νέες ισοδύναμες εκλογικές περιφέρειες συγκροτούνται πολύ πιο εύκολα από ό,τι με τα ισχύοντα δεδομένα.

Η ολοκλήρωση του παραπάνω προτεινόμενου εξορθολογισμού της διάρθρωσης της διοίκησης της χώρας, πέραν του γεγονότος ότι συνιστά (προ)απαιτούμενο του πραγματικού εκσυγχρονισμού, μαζί με τον περαιτέρω περιορισμό της γραφειοκρατίας, θα έχει ως συνέπεια και τρία πολύ σημαντικά θετικά αποτελέσματα:

I. Την εξοικονόμηση τουλάχιστον 300 δισ. δρχ. ετησίως.

II. Την (επ)ανάκτηση της εμπιστοσύνης των (νέων) πολιτών προς τους πολιτικούς και τα κόμματα.

III. Την αύξηση του ΑΕΠ της Ελλάδας κατά περίπου 17 ποσοστιαίες μονάδες (εφόσον συγκράτησα καλά το πόρισμα μιας πρόσφατης μελέτης του ΟΟΣΑ) αν η γραφειοκρατία στη χώρα μας περιοριζόταν στο επίπεδο της γραφειοκρατίας του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ο περιορισμός της γραφειοκρατίας μπορεί να επιτευχθεί μέσω:

* Της απλοποίησης και κωδικοποίησης ολόκληρου του νομοθετικού πλέγματος της χώρας.

* Της εξαντικειμενικοποίησης όλων των συναλλαγών του πολίτη με την ευρύτερη δημόσια διοίκηση, πράγμα που θα περιορίσει και τον χρηματισμό (των) υπαλλήλων.

* Της πλήρους μηχανοργάνωσης όλων των υπηρεσιών του ευρύτερου δημόσιου τομέα με on line μεταξύ τους σύνδεση.

* Της επιμόρφωσης των υπαλλήλων.

Επομένως είναι πλέον ηλίου φαεινότερον πού πρέπει να εστιάσουμε τις προσπάθειές μας για να ξεπεράσουμε πολλά από τα χρονίζοντα προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία, την οικονομία, ακόμη και την πολιτική μας.

Ο κ. Ιωάννης Τσεκούρας είναι βουλευτής του Νομού Πρέβεζας.

* Το Civilitas.GR και ο «ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ» προτίθενται να απομακρύνουν το κείμενο αυτό από την Ιστοσελίδα τους, εάν η αναδημοσίευσή του προσβάλλει κεκτημένα πνευματικά ή εμπορικά δικαιώματα (info@civilitas.gr)